

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 1. kesäkuuta 2022
(OR. en)

9483/22

PECHE 177
UK 95
N 39

SAATE

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	1. kesäkuuta 2022
Vastaanottaja:	Neuvoston pääsihteeristö
Kom:n asiak. nro:	COM(2022) 253 final
Asia:	KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE Kohti kestävämpää kalastusta EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2023

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2022) 253 final.

Liite: COM(2022) 253 final

Bryssel 1.6.2022
COM(2022) 253 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Kohti kestävämpää kalastusta EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2023

{SWD(2022) 157 final}

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Kohti kestävämpää kalastusta EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2023

1. JOHDANTO

Tässä tiedonannossa annetaan lisätietoja kalastuksen tilasta EU:ssa ja esitetään suuntaviivat vuoden 2023 kalastusmahdollisuuksia koskeville komission ehdotuksille ja kolmansien maiden kanssa käytäville neuvotteluille, joilla pyritään edistämään edelleen joidenkin kantojen elpymistä ja säilyttämään terveet kannat kestävän enimmäistuoton (MSY) tasolla.

Yleisesti ottaen kalastuksen kestävyys EU:ssa on kasvanut edelleen sen ansiosta, että alalla on ponnisteltu paitsi kalakantojen tilan parantamiseksi entisestään myös nykyisin kestävällä tasolla olevien kalakantojen hyvän tilan säilyttämiseksi. Tämän ansiosta yhä useammat kalakannat ovat saavuttaneet kestävän tason, ja erityisesti Koillis-Atlantilla on saatu aikaan erinomaisia tuloksia.

Kansainvälisesti EU toimi myös vuonna 2021 keskeisenä edistyksen vauhdittajana alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä. Lisätoimia tarvitaan kuitenkin erityisesti Välimeren alueella, missä tilanne on edelleen huolestuttava, sekä Itämeren alueella, missä viimeaikainen hyvä kehitys on taittunut muiden ympäristöön ja meriekosysteemeihin kohdistuvien paineiden vuoksi.

Kuluva vuoden helmikuussa alkanut Venäjän sotilaallinen hyökkäys Ukrainaan on vaikuttanut kalastukseen monin eri tavoin erityisesti Mustallamerellä. Mustanmeren muuttuva turvallisuustilanne on johtanut kalastustoiminnan keskeytymiseen ja kalastustoiminnan väliaikaiseen kieltämiseen turvallisuussyistä tiettyjen jäsenvaltioiden vesillä, kuten Romanian vesillä Ukrainan rajalla sijaitsevalle Tonavan suistoalueella, ja jäsenvaltiot ja muut rantavaltiot ovat antaneet kalastusalueille turvallisuusvaroituksia alueellisella tasolla. Venäjän sotilaallinen hyökkäys on myös aiheuttanut häiriöitä kauppavirroissa, vaikuttanut tieteellisten lausuntojen antamiseen ja tiettyihin kansainvälisiin neuvotteluihin sekä johtanut energian hintojen nousuun, mikä on vaatinut Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston (EMKVR) kriisitoimenpiteiden käyttöönottoa alan tukemiseksi merkittävistä markkinahäiriöistä selviytymiseksi. Tämä osoittaa, kuinka tärkeää on parantaa entisestään häiriönsietokykyä Euroopan ruokaturvan varmistamiseksi sekä pyrkiä vihreän kehityksen ohjelman tavoitteisiin erityisesti lisäämällä innovointia ja toteuttamalla energiasiirtymä.

2. EDISTYMINEN KESTÄVÄN KALASTUKSEN SAAVUTTAMISESSA EU:SSA

2.1. BIOMASSAN KEHITYS JA KALASTUSPAINE

Kalastustoiminnan kestävyys varmistaminen edellyttää, ettei kalaa pyydetä enempää kuin kalat voivat lisäntyä kunakin vuonna. Kannan kalastus on kestävä eli kestävän enimmäistuoton (MSY) tasolla, kun todellisen kalastuskuolevuuden (F) ja MSY:n mukaisen kalastuskuolevuuden (F_{MSY}) suhde on enintään 1.

Vuonna 2020 kalastuspaine EU:n vesillä yhteensä väheni entisestään ja kalakantojen tila parani edelleen. Erityisen ilahduttavaa on, että alan ponnistelujen ansiosta **kalastuskuolevuuden suhde koko Koillis-Atlantilla yhteensä laski vuonna 2020 ensimmäistä kertaa alle yhteen**. Osaa muista kalakannoista kalastetaan kuitenkin edelleen liikaa ja/tai turvallisten biologisten rajojen ulkopuolella, mikä tarkoittaa, että yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan lisää edistystä. Itämerellä viime vuosina koettu myönteinen kehitys on taittunut ympäristön heikon tilanteen ja aiemman liikakalastuksen takia. Tämä on johtanut useiden kalakantojen elinympäristöjen häviämiseen, kalamäärän vähenemiseen meressä sekä kalojen koon pienenemiseen Itämeren turskan ja nyt myös muiden Itämeren kantojen osalta. Välimeren alueella EU:n ja yhteisten kantojen osalta – joita säännellään läntisen Välimeren monivuotisella suunnitelmalla¹ sekä Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) toimesta – havaittiin kestävää enimmäistuottoa koskevan tavoitteen suuntaista kehitystä kalastuskuolevuuden suhdeluvun laskiessa ensimmäistä kertaa vuoden 2003 jälkeen alle kahteen.

2.2. KALASTUSMAHDOLLISUUKSIEN VAHVISTAMINEN VUODEKSI 2022

Vuodeksi 2022 vahvistetut kalastusmahdollisuudet ovat tärkeä askel kestävän kalastuksen hoidon kannalta.

Atlantilla, Itämerellä ja Skagerrakissa/Kattegatissa kalastusmahdollisuudet määritetään pääasiassa saalisrajoituksina, jotka ilmaisevat suurimman sallitun saaliin (TAC).

Näillä alueilla saalisrajoitukset vahvistettiin **EU:n yksin hoitamien kantojen** osalta kestävän enimmäistuoton tasolle kaikille sellaisille kannoille, joiden osalta tämä suhdeluku oli tiedossa, lukuun ottamatta Itämeren länsiosan silakkaa, jonka osalta toteutettiin muita tiukkoja toimenpiteitä Itämeren monivuotisen suunnitelman mukaisesti. Lisäksi vaikeassa tilanteessa olevien kantojen, kuten Kattegatin turskan, Itämeren itäosan turskan ja Itämeren länsiosan turskan, osalta toteutettiin myös muita suojelutoimenpiteitä. Yleisesti ottaen Itämeren alueen jäsenvaltiot ja sidosryhmät tunnustavat tarpeen elvyttää Itämeren tärkeitä kaupallisia kalakantoja ja tekevät oman osansa tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa yhteisten kantojen osalta osapuolet sopivat kauppaja yhteistyösopimuksessa² asetetussa määräajassa saalisrajoitusten vahvistamisesta kestävän enimmäistuoton tasolle useimmille sellaisille kannoille, joista tätä koskeva lausunto oli saatavilla. Vain neljän kannan osalta päätettiin menetellä eri tavoin. Näille kannoille suositeltiin tieteellisissä lausunnoissa pyynnin rajoittamista nolnaan, ja niiden osalta osapuolet sopivat alhaisesta saalisrajoituksesta, joka sallii vain sivusaaliit, välttääkseen tilanteita, joissa

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 1–17).

² Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan välinen kauppaja yhteistyösopimus, ST/5198/2021/INIT (EUVL L 149, 30.4.2021, s. 10–2539).

pohjakalakantojen sekakalastus estyy. Yhden kannan osalta osapuolet sopivat pienestä TACista, jotta tiedonkeruuta voidaan jatkaa.

Norjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa yhteisten kantojen osalta kaikki kolme osapuolta päättivät jatkaa Pohjanmeren turskan elvyttämistä jatkamalla korjaavia toimenpiteitä sekä vahvistamalla TACit tieteellisessä lausunnossa suositeltua pienemmiksi useiden sellaisten muiden kantojen osalta, joita pyydytetään sekakalastuksessa yhdessä turskan kanssa. Silakoiden TACit vahvistettiin tieteellisessä lausunnossa suositeltua alhaisemmiksi. **Norjan kanssa yhteisiä** MSY-arvioituja **kantoja** oli vain yksi, ja sen TAC vahvistettiin kestävän enimmäistuoton tasolle.

Makrillin, mustakitaturskan ja Atlantin-Skandinavian sillin **kantojen** osalta rannikkovaltiot³ sopivat TACien yhteisen tason vahvistamisesta kestävän enimmäistuoton tasolle. Vuonna 2022 on määrä käydä keskusteluja jakojärjestelyistä liikakalastuksen välttämiseksi tapauksissa, joissa ei toistaiseksi ole tehty jakojärjestelyjä.

Välimerellä ja Mustallamerellä, missä kalastus on tyypillisesti monilajikalastusta ja kannat ovat usein kolmansien maiden kanssa yhteisiä, joidenkin kantojen osalta kalastuskuolevuus lähestyi kestävää tasoa. Vuonna 2020 kalastuskuolevuus saavutti kestävän enimmäistuoton tason seitsemän kannan osalta, mutta samalla monien kantojen kalastus ylittää edelleen kestävän tason. Jotta kestävää enimmäistuottoa koskeva tavoite saavutetaan vuoteen 2025 mennessä, on jatkettava määrätietoisia suojelutoimia erityisesti panemalla täytäntöön läntisen Välimeren monivuotinen suunnitelma ja Välimeren yleisen kalastuskomission uusi, vuoteen 2030 ulottuva strategia⁴. Vuodeksi 2022 vahvistetuilla kalastusmahdollisuuksilla pannaan täytäntöön merkittävä toimenpidepaketti, jonka Välimeren yleinen kalastuskomissio hyväksyi vuonna 2021.

Läntisen Välimeren monivuotisella suunnitelmalla pyritään saavuttamaan kestävän enimmäistuoton taso kaikkien pohjakalakantojen osalta tammikuuhun 2025 mennessä. Kalastusmahdollisuudet muodostavat tätä tavoitetta varten yhdenmisen ja kattavan lähestymistavan, joka perustuu erilaisiin kantojen hoidossa käytettäviin välineisiin. Tähän lähestymistapaan sisältyy myös uusi kannustinmekanismi, jossa valikoivampien pyydysten ja tehokkaampien kalastuskieltoalueiden käytöstä palkitaan sallimalla kalastustoiminnan lisääminen. Jäsenvaltioita kannustetaan toteuttamaan toimenpiteitä tämän mekanismin hyödyntämiseksi. Lisäksi neuvosto hyväksyi kahta liikakalastuksesta eniten kärsivää syvänmerenkatkarapua koskevat enimmäissaalisrajoitukset sekä pyyntiponnistusrajoitukset pitkäsiima-aluksille.

Välimeren yleisen kalastuskomission alaisuudessa tehty perinpohjainen työ, jota on tukenut EU:n johdonmukainen kanta alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä, johti merkittävien päätösten tekemiseen. Välimeren yleisessä kalastuskomissiossa sovittiin Adrianmeren pienten

³ Kyseisistä kannoista päättäviin rannikkovaltioihin Koillis-Atlantilla kuuluvat Euroopan unioni, Yhdistynyt kuningaskunta, Norja, Islanti, Färsaaret, Grönlanti ja Venäjän federaatio.

⁴ <https://www.fao.org/gfcm/2seas1vision/GFCM2030Strategy/es>

pelagisten lajien pitkän aikavälin hoitosuunnitelmasta, jolla pyritään varmistamaan pitkällä aikavälillä suuret saalismäärät kestäväen enimmäistuoton tasolla. Siinä alennettiin sardellien ja sardiinien vuoden 2022 saalisrajoituksia ja jäädytettiin pelagisten troolareiden ja kurenuotta-alusten kapasiteetti. Välimeren yleinen kalastuskomissio päätti myös panna täytäntöön Adrianmeren pohjakalakantoja koskevan urauurtavan monivuotisen suunnitelman, jossa sekä pohja- että puomitroolareille vahvistetaan enimmäiskapasiteetti kestäväen enimmäistuottoa koskevan tavoitteen saavuttamiseksi kaikkien keskeisten kalakantojen osalta vuonna 2026. Lisäksi kalastuskomissio asetti pyyntirajat jalokorallille, Välimeren kansainvälisillä vesillä voimassa olevan pyyntiponnistusrajoituksen dolfiinille, Joonianmerellä, Levantinmerellä ja Sisiliansalmella voimassa olevan pyyntiponnistusrajoituksen syvänmerenkatkaravuille sekä pilkkupagellia koskevat saalisrajoitukset ja päätti jatkaa toimenpiteitä ankeriaan suojelemiseksi. Mustanmeren lajien osalta Välimeren yleisen kalastuskomission suunnitelmassa vahvistettiin TACit piikkikampelalle sekä autonominen kiintiö kilohailille.

3. EU:N KALASTUSLAIVASTON TILA

Yhteisellä kalastuspolitiikalla säännellään myös kalastuslaivastojen kokoa, jotta varmistetaan, että alusten pyyntikapasiteetti on tasapainossa kalakantojen lisääntymiskyvyn kanssa. Liian suuri kalastuskapasiteetti ei ole ekologisesti eikä taloudellisesti suotava, sillä se voi johtaa liikkakalastukseen. Lisäksi se lisää polttoaineen turhaa kulutusta ja heikentää kannattavuutta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laivastot noudattavat kansallisia rajoituksia, joilla säädelään alusten kapasiteettia (bruttovetoisuus, GT) ja konetehoa (kW). Jäsenvaltioiden on toteutettava toimia laivastojen kapasiteetin pienentämiseksi, jos se ei ole tasapainossa kalakantojen lisääntymiskyvyn kanssa, laatimalla vuosittain kertomus laivastojen biologisesta ja taloudellisesta kestävydestä. Jos näyttöä epätasapainosta ilmenee, niiden on esitettävä toimintasuunnitelma ja selkeä aikataulu epätasapainon korjaamiseksi. Julkisella tuella käytöstä poistettua kapasiteettia ei saa korvata uudella kapasiteetilla.

Alusten määrä, bruttovetoisuus ja koneteho pienenevät vuodesta 2020 hieman: alusten määrä 0,07 prosenttia sekä bruttovetoisuus ja koneteho 0,1 prosenttia. Näin ollen EU:n rekisteröityyn laivastoon (mukaan lukien syrjäisimmillä alueilla toimiva laivasto) kuului joulukuussa 2021 yhteensä 74 380 alusta, joiden bruttovetoisuus oli yhteensä 1 320 362 GT ja koneteho kaikkiaan 5 304 015 kW.

Jäsenvaltiot ilmoittivat vuoden 2021 kertomuksissaan pitäneensä laivastonsa enimmäisrajojen sisällä, eli ne noudattavat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Jäsenvaltioiden ilmoittamien konetehoja koskevien tietojen paikkansapitävyyteen ja luotettavuuteen, kansallisten kertomusten perustana oleviin tietoihin sekä YKP-asetuksen 22 artiklan mukaan jäsenvaltioilta edellytettujen toimintasuunnitelmien laatimiseen ja täsmällisyyteen liittyy kuitenkin vakavia huolenaiheita.

Kertomukset osoittavat, että syrjäisimpien alueiden ja itäisen Välimeren biologisten tietojen sekä taloudellisten indikaattoreiden tietojen toimittamisessa on merkittäviä puutteita. Niin Bulgarialla, Espanjalla, Irlannilla, Italiassa, Kreikalla, Kyproksella, Maltalla, Portugalilla,

Ranskalla kuin Ruotsillakin oli sellaisia vähintään 50 alusta käsittäviä laivastonosia, joiden osalta joko biologisia tai taloudellisia tietoja ei ollut saatavilla. Irlannilla, Kyproksella, Ranskalla ja Ruotsilla tällaisia aluksia oli yli 200.

Toimintasuunnitelmat eivät myöskään aina näytä olevan riittäviä epätasapainon korjaamiseksi. Erityinen huolenaihe tämä on Itämerellä, missä kalastusmahdollisuuksien väheneminen todennäköisesti lisää entisestään epätasapainoa, sekä Välimerellä, missä kalastusmäärät ovat 1,94 kertaa kestäväää enimmäistuottoa suurempia. Välimeren tapauksessa yksityiskohtaisempien tavoitteiden sisällyttäminen toimintasuunnitelmaan voisi mahdollistaa EMKVR:n varojen kokonaisvaltaisen hyödyntämisen.

Yksi EMKVR:ään kuuluvista keinoista laivaston rakenteellisen ylikapasiteetin poistamiseksi on kalastustoiminnan pysyvä lopettaminen, ja komissio kehottaakin jäsenvaltioita mukauttamaan vuosia 2021–2027 koskevia, laadittavana olevia EMKVR-ohjelmia laivastonhallintapolitiikkansa mukaisesti.

Komissio ottaa myös yhteyttä asianomaisiin jäsenvaltioihin ja pyytää niitä puuttumaan kussakin yksittäisessä tapauksessa ilmenneisiin ongelmiin.

4. TALOUDELLINEN SUORITUSKYKY

Useiden vuosien kohtuullisen hintatason jälkeen **polttoaineiden hinnat** ovat nousseet voimakkaasti maaliskuusta 2022 lähtien, ja ne ovat kaksinkertaistuneet vuoden 2021 keskimääräiseen hintaan verrattuna. Maaliskuun 2022 puolivälissä EU:n kalastuslaivasto maksoi polttoaineesta noin 1,1–1,2 euroa litralta.

Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) on määrä julkaista raportti EU:n kalastuslaivaston taloudellisesta suorituskyvystä heinäkuussa 2022, mutta varhaiset arviot osoittavat, että jos energian hinnat pysyvät nykyisellä tasolla, EU27-maiden kalastuslaivasto menettäisi liikevoitostaan vuonna 2022 yhteensä 0,3 miljardia euroa.

Energian hintojen nousun vaikutukset vaihtelevat kuitenkin merkittävästi EU:n eri kalastuslaivastojen ja pyydysten välillä. Noin 40 prosenttia pienten alusten laivastosta, 66 prosenttia suurten alusten laivastosta ja 87 prosenttia aavanmeren laivastosta muuttuisi taloudellisesti kannattamattomaksi, jos energian hinnat pysyisivät loppuvuoden 2022 nykyisellä tasolla. Eniten tämä vaikuttaisi runsaasti polttoainetta vaativia pyydyksiä, kuten troolausta, käyttäviin laivastonosiin.

Näitä arvioita käsitellään tarkemmin tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean heinäkuussa julkaistavassa raportissa, joka otetaan huomioon vuoden 2023 kalastusmahdollisuuksista päätettäessä.

Komissio myös toteutti 25. maaliskuuta 2022 pikaisia toimia kriisin johdosta ottamalla käyttöön **EMKVR:n kriisimekanismin**, jonka ansiosta jäsenvaltiot voivat antaa EMKVR:stä tukea kriisin aiheuttamista merkittävistä markkinahäiriöistä selviytymiseksi. Tähän voidaan yhdistää muita kriisin vaikutusten lieventämiseksi tarkoitettuja käytettävissä olevia kriisitoimenpidepaketteja, erityisesti kriisiajan tilapäisiin valtiontukipuitteisiin kuuluvia

toimenpiteitä. Myös mahdollisuus siirtää enintään kymmenen prosenttia käyttämättömistä kiintiöistä seuraavaksi vuodeksi on edelleen voimassa. Lisäksi komissio ehdotti 13. huhtikuuta 2022 Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon (EMKR) tehtävää lainsäädäntömuutosta, joka mahdollistaisi lisää kriisitoimenpiteitä.

5. PURKAMISVELVOITE

Purkamisvelvoitteen tarkoituksena on lisätä valikoivuutta ja vähentää tahattomia saaliita varmistamalla, että kaikki saaliit puretaan.

Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean ja Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) lausunnoissa todetaan, että **tahattomien saaliiden määrä** pohjakalakantojen sekakalastuksessa monilla EU:n vesillä sijaitsevilla alueilla on **edelleen suuri** (20–30 % Pohjanmerellä (sen laajemmassa merkityksessä), Kelttienmerellä sekä Biskajanlahdella ja Iberian niemimaan rannikolla). Lisäksi jäsenvaltioiden kertomukset sisältävät edelleen vain rajallisesti tietoa purkamisvelvoitteen sosioekonomisista vaikutuksista.

Purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa koskevien tietojen täsmentämiseksi annetun yhdeksän delegoidun asetuksen osalta tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea toteaa, että purkamisvelvoitetta koskevien poikkeusten vaikutuksia kalastuskuolevuuteen ei ymmärretä riittävän hyvin, mikä johtuu siitä, että poikkeusten nojalla poisheitetyistä saaliista ei raportoida riittävästi. Komissio aikoo sen vuoksi **tarkastella uudelleen** vuonna 2023 yhdessä jäsenvaltioiden alueellisten ryhmien kanssa **kaikkia** purkamisvelvoitetta koskevia **voimassa olevia poikkeuksia**.

Purkamisvelvoitteen täytäntöönpanemiseksi myönnetään tukea **EMKR:stä** ja **EMKVR:stä**, joiden yhteydessä julkisen tuen osuus on suuri. Tässä yhteydessä todetaan, että vuonna 2020 jäsenvaltiot tukivat purkamisvelvoitteeseen liittyviä toimenpiteitä yhteensä yli 86 miljoonalla eurolla, mikä on enemmän kuin yhtenäkkään aiempaan vuonna. Valikoivuuden parantamiseen tähtääviin teknisiin toimenpiteisiin myönnetyn tuen määrä kasvoi edelleen, joskin yksityiskohtainen analyysi osoittaa, että suurin osa taloudellisesta tuesta käytettiin poikkeuksia tukevaan tutkimukseen sekä kiintiöiden tehokkaamman käytön mahdollistaviin tietoteknisten järjestelmien parannuksiin. Pyydysten osalta toteutettiin useita innovatiivisia hankkeita ja kokeiluja, mutta innovaatioiden käyttöönotto laivastoissa oli usein odotettua vähäisempää. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea huomautti myös, että jäsenvaltiot näyttivät keskittyvän enemmän uusien poikkeusten hyväksymiseen kuin valikoivuuden parantamiseen.

Tästä syystä komissio kannustaa edelleen jäsenvaltioita **hyödyntämään varoja paremmin sen varmistamiseksi, että innovointia jatketaan, valikoivammat pyydykset ja menetelmät päätyvät tosiasiallisesti käyttöön**, valvontaa parannetaan ja tahattomista saaliista saadaan jotakin hyötyä (ilman, että tällaisille saaliille kuitenkaan luodaan jäsenneulyjä markkinoita).

Purkamisvelvoitteen valvontaan ja täytäntöönpanoon liittyy edelleen ongelmia. Komission vuonna 2020 käynnistämien tarkastusten tulokset osoittavat, että tarkastetut

jäsenvaltiot eivät ole toteuttaneet tarvittavia toimenpiteitä purkamisvelvoitteen tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon varmistamiseksi ja että toimijat heittävät huomattavia määriä saaliita pois ilman dokumentointia. Tätä havaintoa tukevat muut raportit, kuten kolme Euroopan kalastuksenvalvontaviraston (EFCA) suorittamaa vaatimustenmukaisuuden arviointia. STECF nostaa kuitenkin esille myös jäsenvaltioiden edistymisen sähköisiä seurantajärjestelmiä koskevissa pilottihankkeissa. Se on myönteinen ja innovatiivinen askel ja edistää purkamisvelvoitteen tehokasta täytäntöönpanoa. Purkamisvelvoitteen seuranta ja täytäntöönpano ovat tärkeitä yhteisen kalastuspolitiikan onnistumisen kannalta, ja komissio käynnistikin vuonna 2021 **rikkomusmenettelyn** Espanjaa, Ranskaa, Belgiaa, Irlantia ja Alankomaita vastaan, koska ne eivät olleet toteuttaneet aiheellisia toimenpiteitä purkamisvelvoitteen ja sen täytäntöönpanon, sitä koskevien tarkastusten ja saaliiden yksityiskohtaisen ja tarkan dokumentoinnin varmistamiseksi. Jos näillä osa-alueilla ei toteuteta aiheellisia toimenpiteitä, seurauksena voi olla se, että suuria määriä saaliita jää ilmoittamatta tai ne ilmoitetaan väärin.

Komissio myös jatkaa yhteistyötä lainsäätäjien kanssa päästäkseen niiden kanssa yhteisymmärrykseen **tarkistetusta kalastuksenvalvontajärjestelmästä**⁵. Komission tarkoituksena on erityisesti säätää sähköisten etävalvontavälineiden käyttö pakolliseksi, sillä ne ovat tehokkain ja kustannustehokkain tapa valvoa purkamisvelvoitetta. Myös saalistietojen keruu ja raportointi ovat edelleen avainasemassa tieteellisten lausuntojen laadun ja siten kestäväää enimmäistuottoa koskevan tavoitteen saavuttamisen kannalta.

6. TÄRKEIMMÄT VIESTIT JA SUUNTAVIIVAT VUODEN 2023 KALASTUSMAHDOLLISUUKSIA KOSKEVILLE EHDOTUKSILLE

6.1. Seuraavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisen keskeiset vaiheet

Kuten aiempinakin vuosina, komissio perustaa vuoden 2023 kalastusmahdollisuuksia koskevat ehdotuksensa ICESin ja tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean tieteellisiin lausuntoihin, kolmansien maiden kanssa käydyissä kahdenvälisissä neuvotteluissa tehtyihin päätöksiin, alueellisten kalastushoitojärjestöjen vuonna 2022 tekemiin päätöksiin sekä sosioekonomiseen analyysiin. Tieteelliset lausunnot saattavat viivästyä muutamien kantojen osalta, sillä Venäjän hyökkäys Ukrainaan vaikuttaa ICESin toimintaan, mutta tämän ei odoteta vaikuttavan neuvoston tähän liittyvien kokousten aikatauluun. Komissio aikoo sisällyttää alkuperäisiin kalastusmahdollisuuksia koskeviin ehdotuksiinsa mahdollisimman monta kalakantaa.

Komissio kehottaa jäsenvaltioita ja sidosryhmiä ottamaan tieteelliset lausunnot huomioon heti, kun ne ovat julkisesti saatavilla. Sidosryhmät voivat myös antaa suosituksia itse tai neuvoa-antavien toimikuntien tai kansallisten viranomaisien välityksellä.

⁵ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 1967/2006, (EY) N:o 1005/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1139 muuttamisesta kalastuksenvalvonnan osalta (COM(2018) 368 final, 30.5.2018).

Komissio järjestää Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja rannikkovaltioiden kanssa loka–joulukuussa 2022 useita neuvotteluja, jotka on tarkoitus saada päätökseen riittävän hyvissä ajoin, jotta niiden tuloksia voidaan käsitellä joulukuussa pidettävässä maatalous- ja kalastusneuvoston kokouksessa.

Kalastusmahdollisuuksien vahvistamisen lisäksi komissio jatkaa yhteisten kantojen kestävän kalastuksen varmistamiseksi pitkin vuotta töitä edistääkseen laajasti vaeltavien kantojen jakojärjestelyjä kolmansien maiden kanssa tapauksissa, joissa tällaisia järjestelyjä ei tällä hetkellä ole olemassa.

6.2. Kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen eri merialueille

EU:n yksin hoitamien Itämeren, Skagerrakin/Kattegatin ja lounaisten vesien kantojen osalta komissio aikoo ehdottaa kalastuskuolevuuden tason säilyttämistä tai sen vähentämistä kestävän enimmäistuoton mukaisesti silloin, kun tällainen lausunto on saatavilla. Jos hoitosuunnitelma sallii enemmän joustavuutta saalisrajoitusten asettamisessa, komissio voi ehdottaa terveiden kantojen kohdalla kestävän enimmäistuoton vaihteluvälin korkeampien arvojen käyttöä, jos tätä pidetään tieteellisissä lausunnoissa välttämättömänä monivuotisen suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi sekakalastuksessa. Niiden kantojen osalta, joita koskevissa tieteellisissä lausunnoissa suositellaan, ettei kantaa pyydetä lainkaan, tai joiden biomassa on vähentynyt alle turvallisen rajan, ehdotetaan monivuotisten hoitosuunnitelmien mukaisia korjaavia toimenpiteitä kantojen elvyttämiseksi. Lisähuomiota kiinnitetään siihen, että muista keskeisistä kannoista tehdään mahdollisimman pian kestävää enimmäistuottoa koskeva täydellinen tieteellinen arvio.

Purkamisvelvoitteen yhteydessä *de minimis* -määrät tai korkeaan eloonjäämisasteeseen perustuvat määrät vähennetään tarvittaessa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnon mukaisista määristä. Komissio myös arvioi jäsenvaltioiden edistymistä sivusaaliiden nykyisten vähentämistoimenpiteiden täytäntöönpanossa.

Kolmansien maiden (Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja rannikkovaltioiden) **kanssa yhteisten kantojen** osalta tieteellisen lausunnon mukaisesti vahvistettujen TACien määrä kasvoi vuonna 2022. Näin oli sekä niiden kantojen kohdalla, joista oli laadittu kestävää enimmäistuottoa koskeva lausunto, että tapauksissa, joissa kannasta oli laadittu varovaisuusperiaatteen mukainen lausunto. Vuonna 2023 EU aikoo jatkaa vuonna 2022 noudattamaansa toimintatapaa ja pyrkii vahvistamaan TACit yhteisen kalastuspolitiikan ja kauppajäsenyhteistyösopimuksen mukaisesti kestäväälle tasolle tieteellisiä lausuntoja noudattaen. Komissio pyrkii aloittamaan neuvottelut erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan ja Norjan kanssa mahdollisimman varhain syksyllä, kunhan tieteelliset lausunnot tulevat saataville.

EU on myös ponnistellut neuvottelujen käynnistämiseksi kolmen laajasti vaeltavan, muiden rannikkovaltioiden kanssa yhteisen kannan (makrillin, mustakitaturskan ja norjalaisen kevätkutuisen sillin) kiintiöiden jakamisesta. Makrillin osalta neuvottelut ovat edenneet maaliskuun 2022 jälkeen, ja mustakitaturskan ja norjalaisen kevätkutuisen sillin osalta asianomaiset osapuolet olivat yhtä mieltä siitä, että neuvotteluja olisi vauhditettava syyskuusta

alkaen. Unioni on kehottanut kaikkia osapuolia pyrkimään kestävään kompromissiin, joka ei vaaranna unionin ja sen kalastusalan oikeutettuja etuja.

Välimeren ja Mustanmeren osalta on olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot jatkavat ponnistelujaan läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman ja Välimeren yleisen kalastuskomission tavoitteiden saavuttamiseksi sekä hyväksyvät ja panevat täytäntöön kunnianhimoisia EMKVR-toimenpideohjelmia liitännäistoimenpiteiden kehittämiseksi. Kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen tavoitteena on jatkaa läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanoa, mukaan lukien lisävähennykset ja kantojen hoidossa käytettävien välineiden kehittäminen, kestävän enimmäistuoton saavuttamiseksi kaikkien kantojen osalta kokonaisvaltaisen lähestymistavan avulla kahdessa vuodessa viimeistään tammikuussa 2025.

Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea on arvioinut läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanoa vuosittain sen hyväksymisen jälkeen, minkä lisäksi komissio aikoo käynnistää valmistelutyön raportoidakseen heinäkuuhun 2024 mennessä monivuotisen suunnitelman vaatimusten mukaisesti suunnitelman tuloksista ja vaikutuksista asianomaisiin kalakantoihin ja kyseisiä kantoja hyödyntävään kalastukseen.

Välimeren laivastojen tulevaisuuden kannalta – ratkaisevan tärkeän läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanon lisäksi – yhteisten kalakantojen hoito on välttämätöntä tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi kaikille Välimerellä toimiville kalastajille. Siksi komissio jatkaa jäsenvaltioiden tuella ennakoidua toimintaa Välimeren yleisessä kalastuskomissiossa. Tässä hengessä vuoden 2023 kalastusmahdollisuuksia koskeva ehdotus kattaa myös Välimeren yleisen kalastuskomission toimenpiteet, joilla jatketaan jo voimassa olevia toimenpiteitä, ja siihen sisältyy kalastuskomission marraskuussa pidettävässä vuosikokouksessa hyväksyttäviä lisätoimenpiteitä. Mustanmeren lajien osalta piikkikampelan TACEja ja kiintiöitä koskevat ehdotukset laaditaan Välimeren yleisen kalastuskomission marraskuussa 2022 antaman päätöksen mukaisesti.

Ankeriaskannan kriittisen tilan vuoksi komissio myös tutkii parhaillaan, kuinka noudattaa ICESin tuoreinta lausuntoa, jonka mukaan pyynti olisi rajoitettava nolnaan⁶, ja kuinka seurata jäsenvaltioiden edistymistä ankeriaanhoitosuunnitelmien sekä ankeriasasetuksen⁷ mukaisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa.

Lisäksi Välimeren yleinen kalastuskomissio valmistelee parhaillaan mahdollisia hoitotoimenpiteitä erityisesti hiljattain päätökseen saadun ankeriasta koskevan tutkimusohjelman⁸ tulosten pohjalta. Tässä yhteydessä kalastuskomission tieteellinen elin

⁶ ICESin 4. marraskuuta 2021 antamassa lausunnossa ([ele.2737.nea \(ices.dk\)](https://www.ices.dk/publications/workingpapers/2021/2021-04)) suositellaan, että kun sovelletaan ennalta varautuvaa lähestymistapaa, **pyynti olisi rajoitettava nolnaan kaikissa elinympäristöissä vuonna 2022.**

⁷ Neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2007, annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä (EUVL L 248, 22.9.2007, s. 17–23).

⁸ <https://www.fao.org/gfcm/technical-meetings/detail/en/c/1507967/>

antaa kesäkuussa lausunnon ankeriaan hoidosta Välimerellä. Lausuntoa hyödynnetään tehtäessä päätöksiä mahdollisista ankeriaan hoidon lähestymistavoista EU:ssa.

7. PÄÄTELMÄT

Kalastuksen kestävyys EU:ssa jatkoi kasvuaan vuonna 2021 lukuun ottamatta Itämerta, missä eräät aiemmin merkittävät kaupalliset kalakannat ovat vähenemässä Itämeren ympäristön tilan vuoksi. Lisäksi lisätoimia tarvitaan erityisesti Välimerellä. Komissio pyrkii vuoden 2023 kalastusmahdollisuuksia koskevilla ehdotuksillaan edistämään edelleen kalakantojen elpymistä ja vakiinnuttamaan jo kestäväällä tasolla olevien kalakantojen tilan.

Kalavarojen tilan lisäksi on kiinnitettävä huomiota meriekosysteemeihin laajemmin. Tässä hengessä komissio valmistelee parhaillaan toimintasuunnitelmaa kalavarojen säilyttämiseksi ja meriekosysteemien suojelemiseksi. Sen tavoitteena on jatkaa herkkien lajien ja luontotyyppien suojelua parempaan tietopohjaan perustuvilla toimenpiteillä, lisäämällä kalatalouden ja ympäristöalan sidosryhmien välistä synergiaa sekä tukemalla alaa oikeudenmukaisen siirtymän varmistamiseksi. Tämä tuki tulee olemaan myös tulevana kuukausina ja vuosina avainasemassa kalastusalan häiriönsietokyvyn varmistamiseksi erityisesti Venäjän Ukrainaan kohdistaman sotilaallisen hyökkäyksen sekä ympäristö- ja ilmastokriisin valossa.

Komissio tarkastelee yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa tarkemmin kertomuksessa, joka sen on määrä antaa vuoden loppuun mennessä.

Komissio pyytää jäsenvaltioita, neuvoa-antavia toimikuntia, sidosryhmiä ja yleisöä antamaan palautetta tästä tiedonannosta 31. elokuuta 2022 mennessä.

SUUNNITELTU AIKATAULU⁹

Aikataulu	Asia
Touko–marraskuu 2022	ICESin tieteellinen lausunto
Kesäkuu – elokuun loppu 2022	Julkinen kuuleminen tiedonannosta
Elokuun loppu 2022	Komissio hyväksyy Itämeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen
Syys–joulukuu 2022	Kalastusmahdollisuuksia koskevat vuotuiset neuvottelut Yhdistyneen kuningaskunnan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Norjan sekä Norjan kanssa
Syyskuun puoliväli 2022	Komissio hyväksyy Välimeren ja Mustanmeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen
Lokakuu 2022	Itämeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous Koillis-Atlantin laajasti vaeltavia kantoja koskevat neuvottelut rannikkovaltioiden kanssa
Lokakuun loppu 2022	Komissio hyväksyy Atlantin ja Pohjanmeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen
7.–11. marraskuuta 2022	Välimeren yleisen kalastuskomission vuosikokous
2. joulukuuta 2022	Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean kantoja koskeva arviointi ja hoitoa koskeva lausunto
Joulukuu 2022	Atlantin ja Pohjanmeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous

⁹ EU:n vesillä ja tietyillä EU:n ulkopuolisilla vesillä alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kautta hallinnoitavien kantojen kalastusmahdollisuudet hyväksytään alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuosikokouksen jälkeen tarkistamalla määräajoin neuvoston asetusta, jolla kalastusmahdollisuudet vahvistetaan.

	Välimeren ja Mustanmeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous
--	---